

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

navrhovatele: **Elpro-Energo Transformers s. r. o.**
sídlem Na Vyhlídce 1254, 739 61 Třinec – Lyžbice
zastoupený advokátem JUDr. Vítem Rybářem
sídlem 28. října 1610/95, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
odpůrci: **Obec Hnojník**
sídlem Hnojník 222, 739 53 Hnojník

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – části územnímu plánu obce Hnojník,
vydaného usnesením zastupitelstva obce Hnojník č. 04/16/2021 ze dne 31. 8. 2021

takto:

- I. Návrh **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Navrhovatel se podaným návrhem doručeným soudem dne 20. 9. 2022 domáhal zrušení shora označeného opatření obecné povahy, Územního plánu obce Hnojník (dále jen „ÚP

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

Hnojník“), a to v rozsahu, který se týká pozemku parc. č. XA v k. ú. X, jehož je navrhovatel vlastníkem.

2. Navrhovatel připomněl, že dle předcházející úpravy ÚP Hnojník ze dne 15. 2. 2006 byl předmětný pozemek určen k využití jako výrobní zóna, tedy pro umístění staveb pro výrobu a lehký průmysl, přičemž navrhovatel měl v úmyslu koupit tento pozemek za účelem výstavby průmyslového objektu. Dle aktuálního územního plánu je však pozemek nově plochou smíšenou nezastavěného území a navrhovatel nemůže realizovat záměr, pro který pozemek koupil. Navrhovatel podal dne 30. 6. 2020 proti předmětným změnám územního plánu námitky, kterým nebylo vyhověno. Shodně podal námitky i předchozí vlastník pozemku dne 9. 5. 2018, kterým také nebylo vyhověno.
3. Navrhovatel tvrdí, že prakticky jediným důvodem pro omezení průmyslové zóny na pozemku je domnělá nedostatečná dopravní obslužnost. Pořizovatel ÚP místo toho, aby omezil využití pozemku na realizaci staveb pro výrobu, které nebudou náročné pro dopravní obslužnost, přímo zamezil jakékoli výstavbě.
4. V rozhodnutí o námitkách navrhovatele v textové části ÚP Hnojník je tvrzeno, že důvodem vymezení pozemku jako součásti plochy smíšené nezastavěného území byl zejména převažující zájem na ochraně zemědělského půdního fondu podle zákona č. 344/1995 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (dále jen „zákon o ochraně ZPF“) a že pozemek žalobce se řadí mezi bonitně nejcennější půdy. Toto je podle navrhovatele nepravdivé, neboť půda o rozloze 458 m² spadá do II. kategorie ochrany a půda o rozloze 48 272 m² spadá do IV. kategorie ochrany.
5. Dalším důvodem pro vymezení pozemku jako součásti plochy smíšené nezastavěného území byl převažující veřejný zájem na ochraně krajinného rázu podle § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody“). Navrhovatel nesouhlasí s tvrzením, že by vymezení pozemku jako součásti plochy smíšené výrobní způsobilo zásah do krajinného rázu, neboť na sousedních pozemcích se již nacházejí dvě skladovací haly, přičemž plánovaná stavba třetí měla pouze stávající haly doplnit. Dále se zde nachází již vybudované těleso dálnice I/68, jejíž zásah do krajiny je značný. Podle navrhovatele došlo ke změně poměrů v krajině, a to bez toho, aniž by byl pozemek vymezen jako plocha smíšená výrobní.
6. Odpůrce podle navrhovatele pochybil v tom, že nedostatečně posoudil zásah do krajinného rázu, neboť podle všeho vycházel pouze z teoretické studie vyhodnocení krajinného rázu z roku 2021.
7. Ze strany odpůrce nebyla projevována žádná snaha o objektivizaci subjektivního faktoru, když v projednávaném případě nebyl zpracován ani jeden znalecký posudek. Odpůrce tak nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Podle navrhovatele ÚP Hnojník bez vážných a relevantních důvodů redukuje průmyslovou zónu na ploše Z41 do velikosti, která neodpovídá potenciálu průmyslové zóny a zájmům obce. S uvedenou změnou navrhovatel ve svých plánech nepočítal, v důsledku čehož byla zmařena jeho investice spočívající v koupi pozemku a vznikla mu značná škoda. ÚP Hnojník nerespektuje existující stav v území, například vybudovaný a kolaudovaný vodovod a plynovod, které jsou určeny k zásobování budoucích staveb na pozemku. Bylo pro účely vybudování průmyslové zóny vyřešeno také umístění a vybudování příjezdové komunikace, pro jejíž umístění získal předchozí vlastník pozemku kladné rozhodnutí o povolení sjezdu.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

8. Navrhovatel považuje část ÚP Hnojník týkající se jeho pozemku za nezákonnou a nepřezkoumatelnou pro nedostatek důvodů pro nynější vymezení plochy smíšené nezastavěného území. ÚP Hnojník také není v souladu s testem proporcionality, když navrhovatel je na svém vlastnickém právu omezen zásadním způsobem.
9. Odpůrce se k návrhu vyjádřil primárně tak, že se vším, co je v návrhu uvedeno, je nutno souhlasit. Odpůrce opakovaně protestoval proti rozhodnutí pořizovatele územního plánu zrušit průmyslové využití dotčených pozemků. Zdůraznil dále, že probíhá řízení o změně č. 1 ÚP Hnojník, kde je daná problematika řešena ve větší míře, než navrhovatel požaduje.
10. Krajský soud uvádí, že řízení v dané věci bylo ke společnému návrhu účastníků přerušeno v souladu s § 110 o.s.ř. za použití § 64 s. ř. s. usnesením ze dne 15. 12. 2022. Ke včasnému návrhu navrhovatele bylo následně usnesením ze dne 11. 1. 2024 rozhodnuto o pokračování v řízení.

Zjištění ze spisové dokumentace

11. Soud zjistil pro účely přezkumu napadeného opatření obecné povahy ze správní dokumentace následující. Zastupitelstvo obce Hnojník rozhodlo dne 22. 8. 2012 o pořízení nového územního plánu. Pořizovatelem byl Městský úřad Třinec. K návrhu vydal dne 6. 6. 2013 Krajský úřad stanovisko a uplatnění požadavků dotčených orgánů podle § 47 stavebního zákona; z něj mj. vyplynulo, že územní plán je nutno posoudit podle § 10i zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a dále, že při zpracování územního plánu je nutné postupovat podle § 5 odst. 1 a 2 zákona o ochraně ZPF.
12. Dne 12. 6. 2013 vydal Městský úřad Třinec k návrhu koordinované závazné stanovisko, v němž mj. požadoval podrobné vyhodnocení vlivů navrhovaných změn podle § 5 zákona o ochraně ZPF, dále, aby jedním z podkladů pro návrh územního plánu byla Studie vyhodnocení krajinného rázu podle § 12 zákona o ochraně přírody. Po vystavení návrhu ÚP Hnojník byly ze strany dotčené veřejnosti vzneseny námitky mj. ve vztahu ke stanovení plochy smíšené výrobní Z40 a Z41. Následně bylo vydáno dne 11. 11. 2014 Městským úřadem Třinec další koordinované závazné stanovisko, v rámci kterého navrhl vyřazení ploch Z40 a Z41 pro rozpor s § 12 zákona o ochraně přírody. V tomto stanovisku dotčený orgán podrobně argumentoval z hlediska zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody, když zdůraznil, že na místě proběhlo také místní šetření.
13. Odpůrce v průběhu pořizování ÚP vznesl nesouhlas mj. s vyřazením Z41 s ohledem na investice vlastníka dotčených pozemků, které jsou v souladu se záměrem obce Hnojník z hlediska rozvoje obce.
14. Poté, co proběhlo dohodovací řízení, vydal Městský úřad Třinec navazující stanovisko, podle kterého bude redukována plocha smíšená výrobní Z40 a Z41 s ohledem na zájmy podle § 12 zákona o ochraně přírody.
15. Veřejné projednání návrhu ÚP proběhlo dne 2. 5. 2018; ve stanovené lhůtě vznesl předchozí vlastník pozemku parc. č. XA v k. ú. X k praktické likvidaci průmyslové zóny, když na ploše Z41 je tato v případě pozemků ve vlastnictví společnosti redukována do velikosti, která neodpovídá potenciálu průmyslové zóny podle dosavadního územního plánu, což znamená ztrátu rentability investičního záměru společnosti a zmaření již vynaložených nákladů.
16. Následně proběhlo ve věci opakované veřejné projednání návrhu ÚP dne 8. 7. 2020. Navrhovatel jako nový vlastník předmětných dotčených pozemků vznesl dne 30. 6. 2020

námítky, ve kterých uvedl, že pokud se týče navrhovaného omezení průmyslové zóny na ploše Z41, je podle něj prakticky jediným důvodem pro omezení plochy nedostatečná dopravní obslužnost, přičemž co se týče ochrany přírody a krajiny, bylo by možné k cílům ochrany dospět částečným omezením, nikoliv úplným. Schválením územního plánu dojde ke zmaření investic a porušení vlastnického práva navrhovatele. Těmto námitkám nebylo vyhověno.

17. Následně dne 31. 8. 2021 Zastupitelstvo obce Hnojník na svém zasedání vydalo napadené opatření obecné povahy – ÚP Hnojník.

Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal předmětné opatření obecné povahy, v intencích návrhových bodů (§ 101b odst. 2 s. ř. s.), přičemž při přezkumu vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.). Krajský soud ve věci rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
19. Krajský soud při posouzení návrhu na zrušení části opatření obecné povahy vyšel z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, dle níž přezkum opatření obecné povahy spočíval nejprve na algoritmu o pěti krocích: 1) v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy, 2) v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti, 3) v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem, 4) v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy nebo jeho části se zákonem, 5) v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 1/2005-98 ze dne 27. 9. 2005).
20. S účinností od 1. 1. 2012 již řízení o zrušení opatření obecné povahy neprochází zmíněným pětikrokovým algoritmem, jelikož krajské soudy jsou nyní (oproti právnímu stavu do 31. 12. 2011 – srov. § 101d odst. 1 věta druhá s. ř. s. v tomto znění) vázány nejen *rozsahem*, ale i *důvody* návrhu (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2023, č. j. 9 Ao 37/2021-57). Přesto však v rámci jednotlivých důvodů návrhu (které v zásadě korespondují hodnotícím kritériím formulovaným ve zmíněném rozsudku č. j. 1 Ao 1/2005-98) je třeba také jednotlivě u každého z nich posoudit význam a vliv pasivity navrhovatele v procesu projednávání opatření obecné povahy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2015, č. j. 2 As 97/2015-55). I nadále tak platí, že rozsah a podrobnost odůvodnění jednotlivých částí územního plánu do značné míry koreluje s tím, zda byly proti navrhovanému řešení funkčního a prostorového uspořádání uplatněny námitky, popřípadě jaká byla kvalita těchto námitek.
21. Krajský soud považuje ještě před vypořádáním jednotlivých návrhových bodů za nutné zdůraznit, že pozice správního soudu je při přezkumu opatření obecné povahy specifická; z ustálené judikatury vyplývá, že: *„Zvláštní obezřetnosti a zdrženlivosti jsou správní soudy povinny v případech, kdy posuzují návrhy na zrušení opatření obecné povahy vydaná samosprávnými celky, a to s ohledem na jejich ústavně zaručené právo na samosprávu v čl. 101 Ústavy a riziko narušení ústavně zakotvené dělby moci. Zásah soudu (zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části) musí být přiměřený závažnosti důvodů svědčících pro takový zásah a soud by k němu měl přistoupit jen tehdy, byl-li zákon porušen v nezanedbatelné míře.“* (nález

Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 1669/11 ze dne 7. 5. 2013, rozsudek NSS č. j. 2 AOs 3/2013-36 ze dne 12. 11. 2013).

22. Navrhovatel namítá, že pořizovatel územního plánu místo toho, aby omezil využití pozemku, přímo zamezil jakékoli výstavbě. Ve vztahu k ochraně přírody a krajiny by bylo možno podle navrhovatele k těmto cílům dospět částečným omezením, nikoli úplným. V rozhodnutí o námitkách je podle navrhovatele tvrzeno, že důvodem vymezení pozemku jako součásti plochy smíšené nezastavěného území NS byl převažující zájem na ochraně zemědělského půdního fondu podle zákona o ochraně ZPF, přičemž však půda na jeho pozemku spadá pouze v rozsahu 458 m² do II. kategorie ochrany a půda na pozemku o rozloze 48 272 m² do IV. kategorie ochrany. Veřejný zájem na další skutečnosti podle navrhovatele převažují nad tím, aby nedošlo k odejmutí zemědělské půdy na pozemku.
23. Navrhovatel dále zdůraznil, že dalším důvodem pro vymezení pozemku jako součást plochy smíšené nezastavěného území NS byl převažující zájem na ochraně krajinného rázu podle § 12 zákona o ochraně přírody. Navrhovatel namítl, že nesouhlasí s tvrzením, že by vymezení pozemku jako součást plochy smíšené výrobní způsobilo zásah do krajinného rázu, neboť na sousedních pozemcích se již nacházejí dvě skladovací haly a plánovaná měla jen doplnit tyto stávající. Také se zde nachází těleso dálnice I/68, jejíž zásah do krajiny je značný. Podle navrhovatele nebyla projevována žádná snaha o objektivizaci subjektivního faktoru dle studie vyhodnocení krajinného rázu.
24. K uvedeným námitkám má krajský soud za potřebné nejprve shrnout vypořádání námitek navrhovatele odpůrcem v textové části ÚP Hnojník.
25. Odpůrce ve vztahu k ochraně ZPF jednak uvedl, že pořizovatel obdržel negativní stanovisko dotčeného orgánu ochrany ZPF a dále citoval z Metodického pokynu MŽP OOLP/1067/96 stran třídění půdy z hlediska míry jejich ochrany v souladu se zákonem o ochraně ZPF, zdůraznil, že zájmem ochrany zemědělského půdního fondu je nenarušovat výměry zemědělské půdy s tím, že nelze z hlediska ochrany hovořit o méně hodnotné zemědělské půdě, když předmětem ochrany je ochrana veškeré zemědělské půdy. Zemědělské pozemky lze tedy hodnotit jako předmět ochrany přírodního prostředí; zachování současného stavu by bylo popřením samé podstaty územního plánování, jehož cílem je vytvářet předpoklady pro udržitelný a vyvážený rozvoj území, aniž by došlo k ohrožení podmínek pro život budoucích generací.
26. Pokud se týče ochrany krajinného rázu ve smyslu § 12 zákona o ochraně přírody, citoval odpůrce z negativního závazného stanoviska dotčeného orgánu ochrany přírody a krajiny, když průzkumy terénu bylo zjištěno, že předmětná plocha je plochou přírodního charakteru, nevhodná pro zástavbu, je limitována z titulu ochrany významných krajinných prvků, současně výrazně negativně omezuje významné krajinné prvky na sousedních pozemcích, negativně ovlivňuje siluetu sídla a charakter stávající zástavby. Proto určení pozemku jako součást plochy smíšené výrobní je v přímém rozporu s § 12 zákona o ochraně přírody.
27. Právě citované vypořádání námítky stran ochrany krajinného rázu má základ v koordinovaném závazném stanovisku Městského úřadu v Třinci ze dne 11. 11. 2014. Z obsahu tohoto stanoviska vyplývá, že orgán ochrany přírody se po provedeném místním šetření ztotožnil se studií krajinného rázu, která byla podkladem pro vydání stanoviska. Zdůraznil přitom, v daném místě se jedná o místo krajinného rázu vymezené jako část

povodí Stonávky tvořené koridorem říčky Stonávky a jejím přítokem – Černým potokem. Jedná se o mírně zvlněnou zemědělskou krajinu, která je lemována výraznými koridory vodních toků s bohatou břehovou vegetací geograficky původních druhů dřevin. Jedná se o přírodě blízké části krajiny, kde je zastoupena rozptýlená zeleň včetně alejí, mezí, sadů, přítomny jsou plošky lesních porostů. V krajině je přítomnost historických sídel, památkově chráněných objektů (kostel a zámek v Hnojníku), drobná sakrální a funebrální architektura, pozůstatky historických krajinných úprav (zámecký park v Hnojníku), historicky vytvořená struktura krajiny, specifická urbanistická struktura rozptýlené zástavby. Estetická hodnota, měřítko i vztahy v krajině jsou tvořeny kontrastem velkých otevřených prostorů a dílčích koridorů vodotečí, přítomností přírodních a přírodě blízkých scénérií v koridorech vodotečí, převažující význam agrární krajiny, estetická působivost liniových a solitérních vegetačních prvků, harmonické působení rozptýlené zástavby s absencí měřítkově vybočujících staveb.

28. Navržené plochy by zcela zničily znaky a hodnoty přírodních charakteristik, když svým měřítkem zcela zničí měřítko otevřené krajiny lemované koridory vodotečí, když téměř třetina otevřené agrární krajiny, tvořící krajinu Hnojníka severně od obce, by měla být nahrazena průmyslovou výrobou.
29. Stanoviska dotčených orgánů dle § 4 odst. 2 písm. b) stavebního zákona mají v procesu přijímání územních plánů nezastupitelnou roli, neboť reprezentují ochranu veřejného zájmu v procesu, který je jinak utvářen zejména politickou vůlí územního celku (viz rozsudek NSS ze dne 2. 2. 2011, čj. 6 Ao 6/2010-62, č. 2552/2012 Sb. NSS či ze dne 24. 10. 2007, čj. 2 Ao 2/2007-73, č. 1462/2008 Sb. NSS). Územní plán nelze vydat, pokud by byl v rozporu se stanovisky dotčených orgánů (§ 54 odst. 2 stavebního zákona). Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že ačkoliv je pořizovatel územního plánu vázán závěry stanovisek dotčených orgánů, nezabývá ho to povinností řádně odůvodnit rozhodnutí o námítkách, které se týkají obsahu těchto stanovisek (viz např. rozsudek ze dne 7. 1. 2009, čj. 2 Ao 2/2008-62, ze dne 6. 4. 2011, čj. 9 Ao 1/2011-96, či ze dne 21. 9. 2017, čj. 2 As 265/2017-29).
30. Krajský soud se optikou návrhových bodů tedy zaměřil především na to, zda ob stojí vypořádání námitek navrhovatele v textové části ÚP Hnojník a dospěl k závěru, že odpůrcem provedené vypořádání námitek ve vztahu k problematice ochrany přírody a krajinného rázu ob stojí, když odpůrce reprodukoval podstatné pasáže z výše citovaného závazného stanoviska, které se velmi podrobným způsobem zabývalo rozporem původně navrhovaného zařazení plochy Z41 do plochy smíšené výrobní. Odpůrce byl vázán předmětným negativním stanoviskem, v jehož důsledku došlo v průběhu přijímání územního plánu k přepracování původního návrhu až do podoby, ve které ve vztahu k ploše Z41 byl nakonec územní plán přijat.
31. Odůvodnění přitom v této části zcela ob stojí zejména s ohledem na obsah námitek navrhovatele vznesených v rámci opakovaného veřejného projednání návrhu ÚP Hnojník. Navrhovatel totiž ve vztahu k ochraně přírody a krajiny pouze uvedl, že *by bylo možno k těmto cílům dospět částečným omezením, avšak nikoliv omezením úplným*. Nebrojl tedy vůbec proti obsahu závazného stanoviska a proti důvodům pro které byl původní návrh na zařazení plochy Z41 do plochy smíšené výrobní shledán jako nepřipustný, ačkoliv předmětné stanovisko bylo součástí podkladů pro projednání návrhu územního plánu.

32. V této souvislosti tudíž nemůže obstát námitka navrhovatele, že nemůže dojít k zásahu do krajinného rázu, neboť na sousedních pozemcích se již nacházejí dvě skladovací haly, přičemž plánovaná stavba třetí měla pouze stávající haly doplnit a dále se zde nachází již vybudované těleso dálnice I/68, jejíž zásah do krajiny je značný. Zároveň je nutno také odmítnout námitku, že ze strany odpůrce nebyla projevována žádná snaha o objektivizaci subjektivního faktoru, když v projednávaném případě nebyl zpracován ani jeden znalecký posudek. Potřeba zpracování posudku totiž v průběhu zpracování územního plánu nevyplynula; obecně formulovaná námitka navrhovatele v návaznosti na opakované projednání návrhu ÚP Hnojník na tom nemohla nic změnit.
33. Z obsahu předmětného závazného stanoviska, jakož i vypořádání námítky navrhovatele v textové části územního plánu totiž vyplývá, že vybudováním průmyslové zóny v původně navrhovaném rozsahu by došlo ke zničení znaků a hodnot přírodních charakteristik, když svým měřítkem by došlo zcela ke zničení měřítka otevřené krajiny lemované koridory vodotečí, když téměř třetina otevřené agrární krajiny, tvořící krajinu Hnojníka severně od obce, by byla nahrazena průmyslovou výrobou. Proti těmto konkrétním závěrům, vyplývajícím z podrobného vymezení zásadních krajinných prvků (viz výše), však navrhovatel nebrojil ani v námitce před přijetím územního plánu, ani konečně v nynějším návrhu na zrušení ÚP Hnojník.
34. Podle krajského soudu je z výše uvedeného zjevné, že skutečnost, že se již nacházejí na předmětné ploše dvě haly, neměla vliv na posouzení zásahu do krajinného rázu. Jinými slovy, navrhovatel svým návrhovým bodem směřuje částečně mimo důvody, pro které nebyl s jeho námitkami před vydáním ÚP Hnojník úspěšný.
35. Uvedené závěry krajského soudu jsou přitom podstatné i pro vypořádání dalších návrhových bodů. Platí to zejména ve vztahu k námitce týkající se ochrany ZPF. Krajský soud předně má i s ohledem na rozsah a důvody námitek navrhovatele v průběhu přijímání územního plánu za dostatečné vypořádání námítky týkající se ochrany ZPF odpůrcem.
36. I kdyby však soud navrhovatelově námitce stran ochrany ZPF přisvědčil, nemělo by to žádný vliv na nedůvodnost projednávaného návrhu na zrušení ÚP Hnojník, neboť vymezení plochy Z41 jako plochy určené pro výrobu není přípustné již z důvodu rozporu s veřejným zájmem na ochraně přírody a krajiny, resp. krajinného rázu.
37. Krajský soud tedy usoudil, že pokud pořizovatel po dlouhodobých přípravách zvolil řešení způsobem, obsaženým v přezkoumávaném ÚP Hnojník, nelze mu z hlediska návrhových bodů ničeho vytknout.
38. Pro přezkoumávanou situaci považuje krajský soud za příléhavý závěr Nejvyššího správního soudu vyjádřený v rozsudku č.j. 1 Ao 1/2006-74 ze dne 18. 7. 2006: „*Stanovit funkční využití území a jeho rozvoj při splnění všech cílů a zásad územního plánování je činností, do které správní soudy mohou pouze minimálně zasahovat. Soudy rozhodně nepřísluší přezkoumávat, zda by bylo pro určitý pozemek či území vhodněji zvolit ten či onen způsob funkčního využití. Co má však přezkoumávat přísluší je, zda změnu územního plánu přijal pravomocí nadaný a kompetentní orgán a zda přitom postupoval zákonem předepsaným způsobem.*“
39. Závěrem krajský soud nepovažuje důvodnou ani námitku navrhovatele, že přezkoumávaný ÚP Hnojník je v části týkající se pozemku navrhovatele v rozporu se zásadou proporcionality. Tato námitka je totiž opřena v zásadě pouze o tvrzení, že došlo

k vybudování a kolaudaci vodovodu a plynovodu a vydání kladného rozhodnutí pro povolení ke sjezdu na komunikaci.

40. Navrhovatel tudíž před účinností ÚP Hnojník neměl pro realizaci svých tvrzených plánů ani územní rozhodnutí (pro stavbu výrobní haly). Skutečnost, že doposud došlo k vybudování vodovodu a plynovodu na to nemůže mít vliv, když není ani zřejmé, zda právě uvedené sítě nebyly vybudovány pro již existující stavby.
41. Krajský soud přitom připomíná závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 10. 2013, č. j. 9 Ao 1/2011- 192: *„V rámci posouzení zákonnosti vydaného opatření obecné povahy však soud posuzuje, zda řešení přijaté opatřením obecné povahy ve vztahu ke konkrétní osobě není zjevně nepřiměřené, nezdůvodnitelné či diskriminační, nejde-li o zjevný exces, šikanu apod. Správní soud je tedy povolán zhodnotit, zda mezi navrhovaným využitím území a z toho plynoucím omezením dotčeného vlastníka nemovitosti neexistuje, i při formálním dodržení veškerých požadavků hmotného práva, zjevný nepoměr, který nelze odůvodnit ani veřejným zájmem na využití území obce v souladu s požadavky uvedenými v ustanovení § 18 stavebního zákona.“*.
42. Krajský soud přitom s ohledem na uvedené skutečnosti dospěl k závěru, že zde žádný zjevný nepoměr, který by nadto nebylo možné odůvodnit veřejným zájmem, neexistuje a řešení přijaté územním plánem z hlediska zákonných požadavků optikou návrhových bodů ob stojí.

Závěr a náklady řízení

43. Krajský soud proto návrh v souladu s § 101d odst. 2 větou druhou zákona s. ř. s. zamítl, když neshledal námitky navrhovatele důvodné.
44. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému odpůrci nad rámec běžné úřední činnosti náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. června 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu